

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Р1 129/08
03.07.2008. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић и Споменке Зарић, чланова већа, у спору тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против тужених "ББ", "ББ1" и ВВ, сви из ГГ, које заступају БА,БВ и БГ, адвокати, ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о сукобу надлежности, у седници одржаној 3.7.2008. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Враћају се списи П. 767/08 Општинском суду у Суботици, на даљи поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Тужба ради побијања дужникових правних радњи поднета је Трговинском суду у Суботици. У тужби је стављен и предлог за одређивање привремене мере забране туженим да уступе право коришћења – лиценцна права – да оптерете на било који начин, отуђе или пренесу на друго лице жигове и моделе – дизајн, уписане код Завода за интелектуалну својину. Тужилац и један од тужених су физичка лица, а остали тужени су правна лица.

Решењем П. 117/08 од 12.3.2008. године Трговински суд у Суботици огласио се стварно ненадлежним за поступање и по правноснажности решења списе доставио Општинском суду у Суботици, на даљи поступак.

Општински суд у Суботици није прихватио стварну надлежност, већ је дописом П. 767/08 од 24.6.2008. године списе доставио Врховном суду Србије. Према изнетим разлозима, Општински суд у Суботици не оспорава своју стварну надлежност у односу на главни захтев, али сматра да није месно надлежан за одлучивање о предлогу ради одређивања привремене мере обезбеђења. Позива се на чл. 264. тачка 6. Закона о извршном поступку у вези чл. 8. Закона о жиговима. Пошто се о жиговима односно моделима води регистар чије седиште није на територији Општинског суда у Суботици, тај суд сматра да није месно надлежан за одлучивање о предлогу за одређивање привремене мере, већ да је месно надлежан неки други суд.

По оцени Врховног суда, услови за решавање сукоба стварне надлежности између Трговинског и Општинског суда у Суботици нису испуњени, обзиром да Општински суд у Суботици не спори своју стварну надлежност за поступање по главном захтеву за побијање дужникових правних радњи. Што се тиче предлога за одређивање привремене мере, тај предлог стављен је у иницијалном поднеску – тужби, сагласно члану 291. Закона о извршном поступку. Дакле, не ради се о предлогу за одређивање привремене мере обезбеђења пре подношења тужбе, што би представљало аутохтони поступак. Пошто је предлог стављен у тужби, у парници се не може раздвајати поступак одлучивања о привременој мери од поступка одлучивања о главном захтеву, већ се и о једном и о другом мора одлучивати заједно. То важи и за ову врсту поступка.

У сваком случају, уколико Општински суд у Суботици сматра да није месно надлежан за поступање у овом спору, дужан је да донесе решење, којим ће се огласити месно ненадлежним за поступање по тужби и предмет доставити надлежном суду. При том, без значаја је који би суд био надлежан за одлучивање о

.....
предлогу за одређивање привремене мере.

То су разлози што је Врховни суд одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Мирјана Војводић

МЗ